

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...)

z dnia 19 listopada 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. G. K.

Sędziowie: r. pr. W. G.

r.pr. A. M. (sprawozdawca)

Protokolant: r.pr. K. J.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. M. K.

w sprawie rozpoznawanej z odwołania J. P. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 20 września 2018r. sygnatura akt RD 166/18 o odmowie wszczęcia dochodzenia.

postanowił:

I.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) z dnia 20 września 2018 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego A. K. RD 166/18.

II.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 07.09.2018 r. Skarżąca J. P. złożyła zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego A. K.. Jako przewinienia, które zostały wymienione w uzasadnieniu zawiadomienia podano: złożenie przez radcę prawnego zeznań w charakterze świadka w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla (...) X Wydział Pracy, Sygn. akt X P (...) oraz świadome i celowe dążenie do przewlekłości postępowania w sprawie o Sygn. akt V W (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla (...).

Postanowieniem z dnia 20 września 2018 r. sygn. akt RD 166/18 Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie dotyczącego postępowania radcy prawnego A. K. w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na świadomym i celowym dążeniu do przewlekłości postępowania w sprawie o Sygn. akt V W (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla (...) wobec nie stwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne. W uzasadnieniu postanowienia Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że nie ustaliła okoliczności wskazujących na popełnienie przez radcę prawnego A. K. przewinienia dyscyplinarnego, bowiem

jak wynika z załączonych do zawiadomienia zaświadczeń lekarskich, wystawione one zostały przez lekarza sądowego, a Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego nie może ingerować w zaświadczenia lekarskie stwierdzające niemożność stawienia się obrońcy w sądzie, w związku z chorobą. Jako przewinienie dyscyplinarne nie mógł w ocenie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zostać zakwalifikowany również wniosek radcy prawnego z dnia 24 kwietnia 2018 r. o odroczenia terminu rozprawy, ze względu na kolizję rozpraw. W tym przypadku wskazano, że wniosek został złożony przez radcę prawnego na 13 dni przed terminem rozprawy oraz został uwzględniony przez Sąd Rejonowy dla (...), a więc nie można go uznać za nieuzasadniony.

Skarżąca J. P. na powyższe postanowienie wniosła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) zażalenie z dnia 16 października 2018 r., które z uwagi na jego treść i charakter spełnia wymogi formalne dla środka odwoławczego od przedmiotowego postanowienia w postępowaniu dyscyplinarnym.

Skarżąca J. P. wnosi w zażaleniu o uwzględnienie zażalenia, uchylenie zaskarżonego postanowienia i skierowania do merytorycznego rozpoznania. Ponadto w dniu 02 listopada 2018 r. Skarżąca J. P. złożyła uzupełnienie zażalenia, poprzez dołączenie do akt sprawy uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego dla (...) w sprawie o Sygn. akt V W (...).

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie ustala Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego, iż nie zachodzą okoliczności wskazujące na popełnienie przez radcę prawnego A. K. przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na świadomym i celowym dążeniu do przewlekłości postępowania w sprawie o Sygn. akt V W (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla (...)

Zarówno zażalenie podtrzymujące w gruncie rzeczy zawiadomienie jak i samo w tej sytuacji przedmiotowe zawiadomienie, oparte są na założeniu że radca prawny świadomie i celowo dążył do przewlekłości postępowanie. Jednak założeniu temu nie można przyznać racji i w związku z tym odmowa wszczęcia postępowania jest zasadna.

Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Oznacza to, że odpowiedzialność dyscyplinarną można przypisać radcy prawnemu jedynie w wypadku wykazania, że dopuścił się on działania sprzecznego z prawem, Kodeksem Etyki Radcy Prawnego (Załącznik do uchwały nr 3/2014 (...) Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.) lub działanie jego jest sprzeczne z godnością zawodu. Jednocześnie wskazać należy, że ażeby przypisać radcy prawnemu zawinione zachowanie podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej koniecznym jest wykazanie jakim dokładnie zachowaniem, którą normę prawa ten radca prawny naruszył. Nie jest możliwym ukaranie radcy prawnego za całokształt okoliczności występujących w sprawie, bądź ogólne ujęcie, że radca prawny jest odpowiedzialny za nieprofesjonalne wykonywanie zawodu i łamanie podstawowych zasad zawodu. Wobec tego koniecznym jest ustalenie jakie konkretne zachowanie radcy prawnego doprowadziło do naruszenia konkretnej normy prawa.

W przypadku zachowania radcy prawnego A. K., polegającego na przedkładaniu pism: z dnia 15.03.2018 r. wraz z zaświadczeniem nr 124/2018 r., z dnia 19.03.2018 r., z dnia 23.04.2018 r., z dnia 01.08.2018 r. wraz z zaświadczeniem nr (...) nie można stwierdzić, że takie zachowanie jest działaniem sprzecznym z prawem, Kodeksem Etyki Radcy Prawnego lub godnością zawodu. Powołane przez Skarżącą J. P. zarówno w zawiadomieniu jak i w zażaleniu przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, których naruszenia rzekomo dopuścił się radca prawny A. K. nie mają w ogóle w niniejszej sprawie zastosowania. Podnieść jednocześnie należy, że procedura karna wskazuje okoliczności, w których czynności (w tym rozprawy) nie przeprowadza się, a art. 117 § 2a k.p.k. wskazuje, że usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby oskarżonych, świadków, obrońców, pełnomocników i innych uczestników postępowania, których obecność była obowiązkowa lub którzy wnosili o dopuszczenie do czynności, będąc uprawnionymi do wzięcia w niej udziału, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie, wystawionego przez lekarza

sądowego. Obowiązek ten został przez radcę prawnego A. K. wypełniony bowiem zarówno do wniosku z dnia 19.03.2018 r. jak i wniosku z dnia 01.08.2018 r. przedłożone zostały zaświadczenia wystawione przez lekarzy sądowych. Zaświadczenia te nigdy nie zostały uznane za podrobione, przerobione lub poświadczające nieprawdę – należy więc uznać, że poświadczają one okoliczności, że zarówno w dniu 20.03.2018 r. jak i w dniu 03.08.2018 r. radca prawny A. K. nie mógł stawić się na rozprawę przed Sądem Rejonowym dla (...) V Wydział Karny w sprawie o Sygn. akt V W (...). Skutkiem złożenia wniosków przez radcę prawnego A. K. było wydanie przez Sędziego Referenta Sądu Rejonowego dla (...) V Wydział Karny zarządzeń o odwołaniu rozpraw wyznaczonych na dzień 20 marca 2018 r. i 03 sierpnia 2018 r. Wskazać również należy, że wniosek radcy prawnego A. K. o odroczenie terminu rozprawy zaplanowanej na dzień 10 maja 2018 r., ze względu na występującą kolizję rozpraw, został przez Sędziego Referenta Sądu Rejonowego dla (...) V Wydział Karny uwzględniony, a więc uznany za zgodny z prawem i za zasadny. Gdyby bowiem wniosek taki był niedopuszczalny, bądź nieuzasadniony podlegałyby on oddaleniu. Jeśli więc radca prawny działał zgodnie z prawem, a jego zachowanie znalazło aprobatę w decyzjach Sądu, poprzez przychylenie się do wniosków, to jego zachowanie nie może równocześnie stanowić deliktu dyscyplinarnego. Okoliczności tej nie zmienia jedno ocenne, nie zawierające żadnego uzasadnienia, zdanie zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego dla (...) V Wydział Karny, w sprawie o Sygn. akt V W (...).

Jako bezzasadne należy uznać twierdzenia Skarżącej J. P. wskazujące, że przedłożone do akt sprawy V W (...) zaświadczenie lekarskie nr (...) jest nieprawdziwe. Podnoszone w zażaleniu na te twierdzenia okoliczności jakoby od dnia 07 sierpnia 2018 r. radca prawny A. K. jako pełnomocnik (...) w (...) przebywał na terenie tego sądu przygotowując się do kontroli, nie mogą mieć jakiegokolwiek znaczenia dla ustalenia nieprawdziwości zaświadczenia lekarskiego nr (...). Wskazać należy, że przepis art. 271 k.k. wskazuje, że funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepis ten typizuje przestępstwo poświadczania nieprawdy, a więc zawarcie w treści dokumentu stwierdzeń obiektywnie nieprawdziwych, niezgodnych z rzeczywistością. Przystępstwo fałszu intelektualnego z art. 271 k.k. jest ukierunkowane na poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne. W niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów, ażeby ktokolwiek został prawomocnym wyrokiem skazany za popełnienie przestępstwa poświadczania nieprawdy w dokumencie jakim jest zaświadczenie nr (...). Brak jest więc jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że zaświadczenie nr (...) jest zaświadczeniem nieprawdziwym, a przez jego przedłożenie do akt sprawy V W (...) radca prawny A. K. celowo i świadomie doprowadzał do przewlekłości postępowania.

W tym zakresie, zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, Z-ca Rzecznika w zaskarżonym postanowieniu prawidłowo oceniła brak podstaw dla postawienia radcy prawnemu A. K. zarzutu polegającego na świadomym i celowym dążeniu do przewlekłości postępowania w sprawie V W (...).

Tym samym wobec wykazania w toku postępowania odwoławczego przesłanek utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia z dnia 20 września 2018 r. sygn. akt RD 166/18 o odmowie wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych należało orzec jak na wstępie.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...), zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) nie przysługuje środek odwoławczy.